

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Aksel Møller): Der har i Udvalget været almindelig Enighed om ikke at lade 50 pCt.s Tillægget til udenlandske Aktieselskabers Eengangsskat bortfalde uden videre. Efter det foreliggende Lovforslag skulde dette 50 pCt.s Tillæg simpelt hen slettes, og den højtærede Finansministers Motivering var en Henviisning til Forestillinger fra forskellige Lande, hvis her i Landet virkende Aktieselskaber var blevet ramt af Skatten. I Udvalget var der, som sagt, Enighed om at bevare en Bestemmelse af denne Karakter; Hensynet til Forskellen mellem Behandlingen af danske Selskaber og udenlandske Selskaber, som jo er den, at de danske Selskabers Aktionærer bliver beskattet, medens de udenlandske Selskabers Aktionærer ikke bliver beskattet, talte derfor. Og da begge Kategorier af Aktieselskaber har den samme Interesse i, at dansk Pengevæsen saneres, fandt man i Udvalget, at Bestemmelsen i alt væsentligt maatte opretholdes. Den højtærede Finansminister har i den Anledning stillet et Ændringsforslag, hvorved han faar Bemyndigelse til, hvor særlige Forhold taler derfor, helt eller delvis at frafalde Kravet om dette 50 pCt.s Tillæg. Det er Ændringsforslaget til § 2 under Nr. 1 i Betænkningen. Forudsætningen for, at den højtærede Finansminister vil anvende denne Bemyndigelse, er, at han anvender den som Middel til at beskytte tilsvarende danske skattemæssige Interesser.

I Overensstemmelse med Ønsker, som er fremsat fra flere Sider under første Behandling af Lovforslaget, er Ændringsforslag Nr. 2 stillet af Finansministeren og tiltraadt af Udvalget. Det gaar ud paa, at man indføjer Ordet „kunstneriske“ i Eengangsskatelovens § 27 imellem Ordene „videnskabelige“ og „nationale“, og Resultatet heraf bliver, at Fonds med kunstneriske Formaal nu faar den samme Stilling i Eengangsskateloven, som Fonds med videnskabelige og nationale Formaal hidtil har haft.

Den væsentligste Ændring i det forelagte Lovforslag, ligeledes foreslaaet af Finansministeren og tiltraadt af Udvalget, er Ændringsforslaget under Nr. 3. Det fremtræder som et nyt Stk. 3 til § 3. Dette Ændringsforslag gaar ud paa, at Finansministeren kan

dispensere fra Kravet om, at Obligationerne skal tilhøre den afgifts- eller laanepligtige den 25. September, hvis den paagældende senest paa denne Dag har indsendt Laanebegæring til en Kredit- eller Hypotekforening. Dermed er der altsaa givet Skatteydere, som ikke har Obligationer i deres Besiddelse paa Lovens Forelæggelsesdag, men ved en Laanebegæring til en Kredit- eller Hypotekforening har givet Udtryk for, at de ønskede at optage et Laan til Afvikling af deres Skatteforpligtelse, en Mulighed for Opnaelse af Dispensation hos Finansministeren til at anvende de Obligationer, som Laanet udbringer, til Afvikling af deres Skat. Denne Dispensation skulde i og for sig være let at opnaa. Ændringsforslaget har en Tilføjelse, som ogsaa bygger paa Dispensation, men her er Dispensationen noget vanskeligere at opnaa. Den drejer sig om Skatteydere, som først efter den 25. September indgiver Laanebegæring til Hypotek- eller Kreditforeninger for derigennem at komme i Besiddelse af Midler til at betale deres Eengangsskat. Hvorvidt de saa vil kunne faa Lov til at aflevere Kasseobligationer til Betaling af Skatten, afhænger af, om de kan godtgøre, at et saadant Laan har været nødvendigt for dem, fordi de ellers ikke vilde være likvide, naar Skatten skulde betales. Naar man nu giver en saadan Bemyndigelse, er det altsaa i høj Grad afgørende, hvilken Praksis den højtærede Finansminister slaar ind paa ved Fortolkningen af denne Bestemmelse. Den højtærede Finansminister har imidlertid under Udvalgsbehandlingen lovet, at han ved Afgørelsen af, om en Skatteyder har haft andre Muligheder for at betale end at optage Laan, vil tage Hensyn til den samlede Karakter af den Formue, hvorpaa Skatten er lignet, saaledes at det afgørende altsaa vil være, at han ikke har disponeret over Kontanter eller andre Aktiver, som det havde været lige saa rimeligt, lige saa naturligt og lige saa let for ham at realisere til dette Formaal.

Vi har i Udvalget endvidere ført Forhandling med den højtærede Finansminister om Fristerne. I § 4 er der jo fastsat som en alment gældende Frist for Aflevering af disse Obligationer, Ihændehaverpapirer, at det kunde ikke ske efter 2 Maaneders Dagen for denne Lovs Ikrafttræden.

I Løbet af disse 2 Maaneder skulde altsaa den Skatteyder, som vilde benytte sig af Mulighederne for at aflevere Obligationer, i Løbet af et Tidsrum, der er sat til 2 Uger, have skaffet sig at vide, hvor meget han faktisk skal betale, eller hvor meget man foreløbig mener at kunne regne hans Een-